

подальшого функціонування механізмів захисту прав інтелектуальної власності та їх поступове вдосконалення в умовах воєнного стану за підтримки дружніх країн та міжнародного співтовариства спрямоване на посилення та реалізацію євроінтеграційних процесів в Україні.

Література

1. Конституція України: Конституція України; Верховна Рада України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

2. Про захист інтересів осіб у сфері інтелектуальної власності у період дії воєнного стану, Закон України від 01.04.2022 № 2174-IX, веб-сайт Верховної Ради України. URL: <https://www.rada.gov.ua/news/razom/221193.html>.

3. Про захист інтересів осіб у сфері інтелектуальної власності під час дії воєнного стану, введеного у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України: Закон України від 01.04.2022 № 2174-IX, веб-сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2174-20>.

4. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 01.12.2022 № 2811-IX, веб-сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2811-20>.

5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав інтелектуальної власності: Закон України від 20.03.2023 № 2974-IX. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/38683>.

УДК 347.63(043.2)

Гучок Б.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Хмельницький університет управління та права
імені Леоніда Юзькова,
м. Хмельницький, Україна
Науковий керівник: Кожевнікова В.О., д.ю.н., доцент

МІЖНАРОДНІ ЗАСОБИ ВИРІШЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СПОРІВ

Статут Організації Об'єднаних Націй, що включає Статут Міжнародного Суду ООН, є основоположним документом для врегулювання міжнародних суперечок. Його ратифікували багато держав, які зазнали значних втрат під час Другої світової війни. Збереження миру та безпеки є головним пріоритетом цього документа. Тому питанню мирного вирішення спорів приділяється значна увага.

Стаття 33 Статуту ООН прямо встановлює способи мирного врегулювання міжнародних суперечок. Зазначається, що сторони, задіяні у спорі, повинні намагатися вирішити його шляхом переговорів, розслідування, посередництва, арбітражу, судового розгляду, звернення

до регіональних організацій чи угод або іншими мирними засобами на їхній вибір, які не ставлять під загрозу міжнародний мир та безпеку. Статут Організації Об'єднаних Націй вважається взірцем для мирного вирішення міжнародних суперечок. Однак, згідно з останніми дослідженнями вчених, більшість науковців розглядали це питання лише через призму Статуту ООН та інших документів міжнародного права, які історично покликані сприяти мирному врегулюванню міжнародних конфліктів.

Незважаючи на усвідомлення суспільством і світовою спільнотою необхідності мирного розв'язання міжнародних суперечок, нині військові конфлікти набувають все більшої сили та стійкості. Попри існування Статуту ООН як зразка мирного врегулювання спорів, реалії сьогодення демонструють зростання кількості та інтенсивності збройних конфліктів у світі.

Введення російської армії на територію України 24 лютого 2022 року підтвердило припущення про неадекватність мирних шляхів вирішення міжнаціональних суперечок для українців та всього світу. Війна в Україні показала дуже крихку систему мирного врегулювання міжнародних суперечок: геноцид, військові злочини, вбивства мирного населення, тероризм, порушення територіальної цілісності та суверенітету країни, ядерний тероризм, ядерна загроза всім європейським країнам – це наслідки відсутності справді ефективних способів вирішення міжнародних суперечок мирним шляхом. Сьогодні необхідно не тільки вдосконалити ці способи, але й розробити нову концепцію глобального захисту [1].

Особливої уваги заслуговують дослідження мирних шляхів вирішення міжнародних суперечок. Рада Безпеки ООН, на яку відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй покладено головну відповідальність за підтримання міжнародного миру та безпеки, має найбільше повноважень вимагати від сторін спору використовувати мирні методи вирішення спору. Рада Безпеки ООН контролює всі загрози світовому миру, вона зобов'язана визначати стратегію вирішення міжнародних спорів, рекомендувати сторонам необхідні заходи для вирішення спірних питань і вживати заходів для якнайшвидшого відновлення миру. Рада Безпеки ООН має останнє слово щодо застосування збройної сили в міжнародному конфлікті.

При розгляді варіантів вирішення міжнародних спорів велике значення мають переговори. Переговори є найпоширенішим і найефективнішим засобом вирішення міжнародних спорів: вони використовуються для вирішення практично всіх суперечок. Переговори також дозволяють усунути небажане втручання третіх осіб у спір [2].

Підтримання миру у світі є одним із головних завдань усіх міжнародних організацій. Основоположним документом, який регулює

питання вирішення міжнародних спорів, є Статут ООН. Однак після початку широкомасштабного вторгнення Російської Федерації на територію України стало зрозуміло, що всі ці дії існують лише на папері, а реальність набагато складніша. Практична реалізація цих методів і способів мирного вирішення міжнародних спорів виявилася складною, як і підвищення рівня впливу міжнародно-правових актів і судових рішень на міжнародне співтовариство.

Література

1. Банчук-Петросова О.В. Дипломатія в механізмі вирішення міжнародних територіальних суперечок. *Міжнародні відносини: теоретичні та практичні аспекти*. 2020. № 5. С. 9–21. URL: <http://international-relations.knukim.edu.ua/article/view/203655>.

2. Плотко В.Л. Міжнародний суд ООН і арбітраж у вирішенні територіальних спорів і збройних конфліктів. *Соціально-політичні дослідження: наук. журн.* 2018. № 2. С. 34–41. URL: <http://dspace.onu.edu.ua:8080/handle/123456789/24084>.

УДК 347.6(043.2)

Деречін С.К., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Погребняк М.В., к.ю.н.

НЕДОЛІКИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНСТИТУТУ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ В УКРАЇНІ

Інститут укладання правочинів у сфері сімейних правовідносин останнім часом набуває все більшої популярності завдяки поширенню практики оформлення шлюбних договорів. Але шлюбні договори самі по собі мають не тільки переваги, а й недоліки та проблеми, про які поговоримо згодом.

Цікавим фактом є те, що навіть понятійно - категоріальний апарат «шлюбного договору» - фактично відсутній. Тому така відсутність термінологічного визначення у законодавстві тягне за собою численні суперечки щодо його правового розуміння. Взагалі, науковці розуміють шлюбний договір як правочин, сторонами якого є особи, що подали заяву до органів РАЦС про реєстрацію шлюбу чи подружжя, і в якому закріплюються їх майнові права та обов'язки на час шлюбу та (або) на випадок його припинення [1, с. 93-97]. Відповідно до ст. 93 Сімейного кодексу України, яка містить положення про зміст шлюбного договору, шлюбним договором регулюються майнові відносини між подружжям, визначаються їхні майнові права та обов'язки. Шлюбним договором